

БЕЗ ТРЕНЕРСКЕ СУЈЕТЕ

Пише:
Предраг
Чорџић

Келн, маја 2007.

Драшка Продановића љубитељима кошарке са простора бивше ЈУ није потребно посебно представљати. Стручњак који се у богатој тридесетогодишњој тренерској каријери окитио титулама европског клупског првака, светског првака, првака Француска и бивше ЈУ а од прошле године и титулом првака Немачке. У сарадњи са Сашом Обрадовићем преузео је немачког лигаша Rhein-Energy из Келна и већ у првој сезони остварио највећи успех у историји клуба.

На почетку разговора за Кишобран, осврнуо се на сарадњу са Сашом Обрадовићем:

- Наша сарадња већ дуго траје. Ја Сашу знам већ дуго времена, тамо негде још од почетка деведесетих када је он служио војску у Сарајеву а ја био тренер сарајевске Босне. Тада ми је стигао допис из Ц. Звезде (за коју је он тада играо као млад и преспективан играч) да му евентуално поклонимо неко време у тренажном процесу. Ми смо то време провели у упознавању и дружењу се. Други сусрет био је 1993. када сам се ја вратио у Француску и поново преузео функцију помоћног тренера и наставио сарадњу са Божом Маљковићем у Лимозу док је Саша заменио Јуриј Здовца у тиму. Данас смо по трећи пут заједно и морам рећи да је наша тренутна сарадња на врхунском нивоу.

Били сте помоћни тренер бивше репрезентације ЈУ, Божо Маљковића у Лимозу, данас Саша Обрадовића. Да ли Вам одговара ова функција помоћног тренера?

- Ја сам имао срећу да у својој каријери радим са изузетно квалитетним стручњацима. Још 1974. године био сам помоћник Богдану Тањевићу који је тада започео један пут са сарајевском Босном који је 1979. године резултирао и освајањем прве европске клупске титуле за југословенску кошарку. Такорећи инфициран том сарадњом са Тањевићем, све касније за мене титуларно више није представљало никакав значај и само ми је био важан рад у кошарци. Данас, тридесетак година касније, ја знам да сам искусан и квалитетан тренер те немам ту врсту сујете која би ме евентуално спречавала у раду.

Који је, по Вама, као бившем

селекцијору репрезентације БиХ, главни проблем босанско-херцеговачке кошарке?

- Мислим да је БиХ кошарка највише изгубила цијепањем земље.

какав спортски рад. Све то је морало оставити последице и на саму кошарку.

Паралела европска кошарка-НБА. Све више младих европских ко-

шаркашима одлази на почетку својих каријера у НБА. Губитак за Европу?

- Чињеница је да је Америка поприлично исцрпила своје кошаркашке ресурсе. Наиме, у задњих де-

сетак година НБА системски одводи квалитетне и талентоване играче из Европе а данас смо у ситуацији да је довољно само препознавање потенцијала да неки играч буде селектиран и доведен у НБА. Такви играчи су, великом већином, као млади одмах укључивани само у тренажни процес док је минутажа на терену била сасвим занемарљива.

Као последица тога, велика већина се враћала у Европу изгубивши неколико година и данас нису, по свом квалитету, прихватљиви ни овде. То је губитак и за Америку али превасходно за европску кошарку.

- Да ли мислите да би евентуално укључивање појединих европских клубова у НБА допринело да се овај процес заустави и да појединачно највеће звезде крену ка европском континенту?

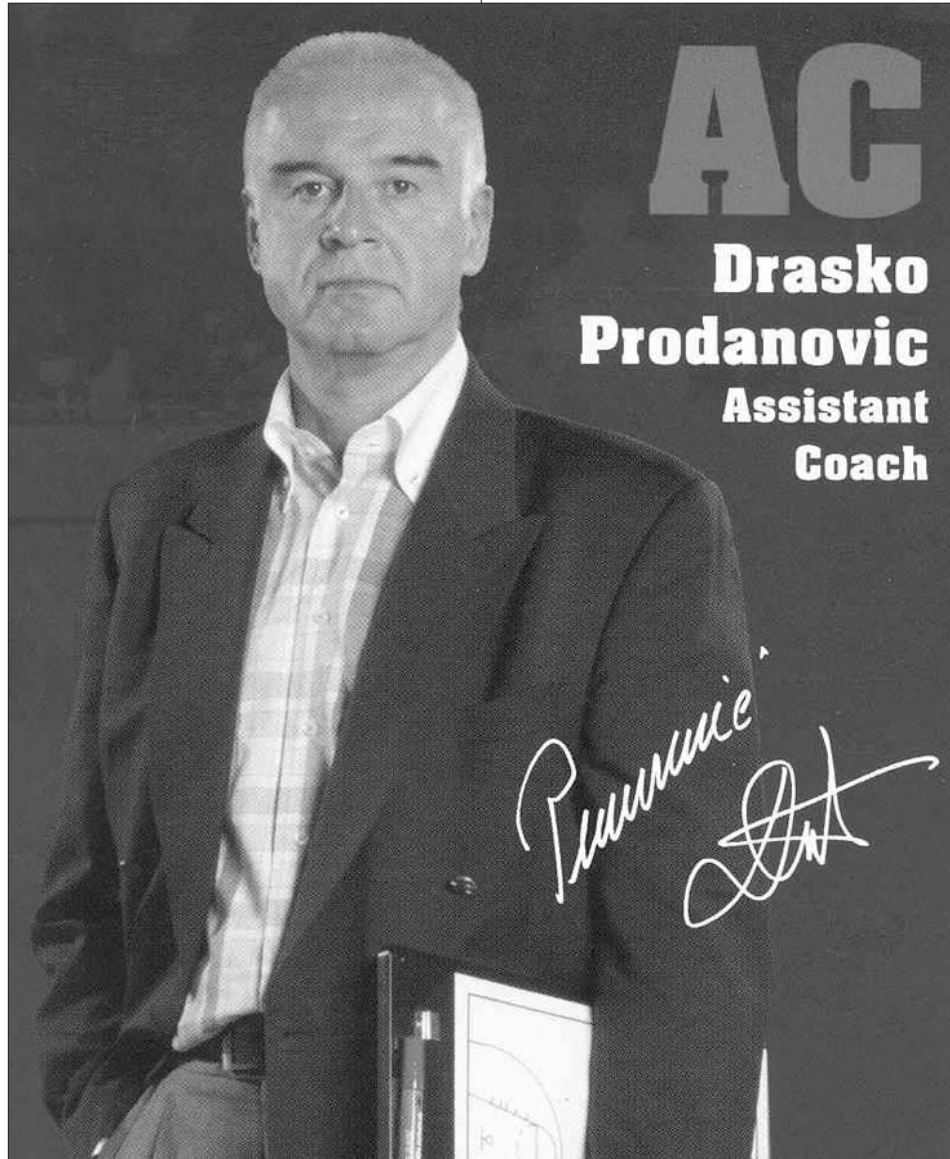
- Ја верујем да ће до тога доћи у наредних неколико година јер се већ увелико најављује тако нешто. Како је НБА (али и европска лига) превасходно „комерцијално“ такмичење, интерес свакако постоји на обе стране. Предуслов великих дворана Европа је већ испунила и може се очекивати да велики центри као што су Мадрид, Барселона, Милано или Атина буду најприхватљивији у задовољавању тог маркетиншког момента који је НБА такмичењу најважнији.

- У последњих тридесетак година тренери са простора бивше ЈУ „освојили“ су европску кошарку. Шта је, по Вама, тајна успеха?

- Традиција је важан фактор и предуслов свега што треба да је на изузетно високом нивоу. Као што су у Бразилу од малих ногу инфицирани фудбалом, мислим да је то случај са кошарком на Балкану. Тридесет година традиције стварања талената и рада створило је и једну филозофију и општепознату ЈУ школу кошарке, која је превасходно везана за рад са младима и велико поверење на релацији тренер-играч. Југославија је прва у Европи почела систематски да ради са изразито младим играчима а стабилни услови у клубовима тада су одговарали и тренерима да се и они изграђују.

На крају, какви су планови за будућност?

- Наш тренерски посао је такав да никада нисмо сигурни шта доноси сутра. Мислим да могу још наредних пет-шест година квалитетно обављати овај посао а тренутни ангажман у Немачкој свакако ће се наставити и наредне године. За даље, ко зна... ♦

шаркаша одлази на почетку својих каријера у НБА. Губитак за Европу?

